

2004-es év eseményei

A "Sztehlo gyerekek" emléknapja:

Koszorúzások és megemlékezések Sztehlo Gábor halálának 30., a gyermekmentés 60.évfordulóján 2004. május 30 -án a Farkasrétei temetőben, a Bécsikapu téri templom falán lévő emléktáblánál és a Bécsikapu téri templomban tartott ünnepi istentiszteleten

I. - Május 30-án 15 órakor a Sztehlo Gábor Gyermek- és Ifjúságsegítő Alapítvány szervezésében a Farkas réti temetőben Sztehlo Gábor sírjánál ünnepi tiszteletadás keretében vettek részt, ill koszorút helyeztek el:

- Szebik Imre az evangélikus egyház elnök püspöke
- Dr Fraenkl Róbert evangélikus országos felügyelő, mentett "Sztehlo gyerek"
- Mádl Dalma asszony, a Magyar köztársasági elnök felesége
- Dr Szécsi József a Keresztény Zsidó Társaság elnöke
- Sztójánovics András a SAREPTA vezető lelkésze és két gondozott kislány
- Nagy Gábor Tamás az I. kerület polgármestere
- Az alapítványunk elnöke, alapítók és a Sztehlo Gyerekek (Merényi Zsuzsanna, Füzéki Bálint, Gröbler András, Andrási Andor, Sztehlo Sára és sokan mások).

Mádl Dalma asszony megkoszorúzza Sztehlo Gábor sírját

II. - Május 30-án 16.30-kor a Bécsi kapu téri evangélikus templom falán található Sztehlo emléktáblát koszorúzta meg a:

- Sztehlo Gábor Alapítvány
- Balicza Iván a budavári ev. gyülekezet igazgató lelkésze
- Harsányi László a Kulturális Örökség Minisztériuma államtitkára
- Nagy Gábor Tamás I. ker. polgármester
- Döbrössy János a Vox Hungarica női kar karnagya
- és a Sztehlo Gyerekek

Szehlo Gábor emléktáblán virágot helyeznek el a budai Várban

III.- Május 30-án 18 órakor ünnepi istentisztelet volt a budai Vár Bécsi kapu téri evangélikus templomában. Igét hirdetett Bence Imre esperes, a Vox Hungarica női kar ünnepi szolgálata mellett. Emlékbeszédet mondott Füzéki Bálint, a mentett Szehlo gyerekek nevében.

Ünnepélyes istentisztelet a Budavári evangélikus templomban

Emlékezés Szehlo Gáborra mentési munkájának 60., halálának 30. évfordulóján

A Szehlo Gábor Gyermek- és Ifjúságsegítő Alapítvány - s hadd vegyem magamnak a bátorságot: minden egykori "Szethlo-gyermek" és -munkatárs - nevében szívbeli jóérzéssel és melegséggel köszöntöm az itt megjelenteket, s azokat is, akik bár távol, de lélekben velünk vannak.

Szehlo Gáborra emlékezünk ma - halálának 30. és mentési munkájának 60. évfordulóján. 60 év igen hosszú idő, 30 év is, de még az a 10 esztendő is, amikor az ötvenedik évforduló kapcsán először ünnepelhettünk nagy nyilvánosság előtt. De számunkra, akik vele éltük át a vészt, vele voltunk a rejtekezésben, a pincékben, a harcokban, az éhezésben - és foghattuk a kezét, és számíthattunk rá később is, az újraéledésben - az idő más mértékű és más értékű. Nem halványít, hanem elmélyít, belénk vési a szeretet megélésének azt az élményét, amit egykor kaptunk tőle. Szehlo Gábor nagytiszteletű úr, Igazgató úr, vagy egyszerűen csak Gábor bácsi, bármit tett is, a cselekvő szeretet embere volt. János evangéliumában olvassuk: "Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki az életét adja az ő barátaiért." És Szehlo Gábor ezt tette. Az egész élete a másokon való, Isten által vezérelt segítség volt - mégpedig nem áldozatból, hanem magától értetődő természetességgel. Akkor is a segítség igénye vezérelte, amikor népfoiskolákat szervezett, akkor is, amikor állandó életveszélyben az üldözötteket mentette, akkor is, amikor az elhagyottakat - épnek mondhatókat és fogyatékosokat - vett a szárnya alá, és akkor is, amikor "csak" egyházi szolgálatot teljesített. Így az élete teljességét adta az ő barátaiért. De itt van velünk annak az eseménynek a tanúja - ő maga ezt sehol le nem írta - amikor Luther kabátban annak a falhoz állított fiúnak ugrott elébe, akire már puskacsövek meredtek - s a megszágyenült katonák elkullogtak. Ezt a lépést nem lehet átgondolni, megfontolni. Ennek nagyon mélyen és nagyon régen készen kellett lennie már. Fizikai életét is odaszánta egy másik életért.

Az imént említett tanú mondta nekem, hogy ezt a nagy ünneplést, amit ma rendezünk, Gábor nem szerette, nem engedte volna.

Gábor bácsi, odafönn a mennyben, ne neheztelj ránk, nem téged ünneplünk. Rád

emlékezünk, s mindarra, amit kimondva és kimondatlanul tanítottál nekünk, és veled ünneplünk: a szeretetet, a szeretet erejét hirdetjük és ünnepeljük. S amikor Gábor bácsira emlékezünk, emlékezzünk feleségére, Csöpi nénire is, aki részese volt Gábor bácsi életének, s aki a veszélyben és ínségben nemcsak saját családját óvta védte, hanem kicsit az egész otthon anyukája volt.

60 év nagy idő! Még a 30 év is, mióta Gábor bácsi nincs közöttünk, s azóta is, természetesen egyre fogyunk, akik ismertük őt.

"Jónás majd elmegy, helyette jő más" írja Babits Mihály a bibliai történet megindító versében. Igen - Jónás elmegy... de Jónásra még évezredek múltán is emlékezünk. Jónás elmegy... A mondatnak szomorú aktualitást ad, hogy 3 napja távozott közülünk Bozóky Éva, Sztehlo Gábor ügyének, szellemi hagyatékának egyik legavatottabb híve és gondozója, akinek igen sokat köszönhetünk. Alapítványunk létrehozása és működtetése körül is sokat tevékenykedett. Fáradhatatlan aktivitása, töretlen bizakodása, baráti mosolya nagyon fog hiányozni.

Megragadom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak az evangélikus egyháznak, a budavári gyülekezetnek, s egymást követő lelkészeinek, hogy évtizedek óta befogadnak minket, hogy van hely, ahol találkozhatunk, ahol intézhetjük hivatalos ügyeinket, ahol otthon érezhetjük magunkat. Köszönöm a Vox Hungarica énekarnak, hogy énekükkel ismét szolgálnak.

Gábor bácsi halála évfordulóján a szeretetet ünnepeljük. A szeretet egy olyan furcsa valami, amit, ha megosztanak, több lesz - nem kevesebb. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy mindezt megoszthattam önökkel.

Füzéki Bálint

Míjjáldé háivrim ze

Ez a héberek gyermekei közül való (Exodus 2,6) A fáraó leánya a Nílus partján egy kosárkát látott a sás között, odaküldte egyik szolgáját, elhozatta, és kinyitotta. Amikor látta, hogy egy nyöszörgő gyermek van benne, megkönyörült rajta, és így szólt:

Ez a héberek gyermekei közül való ...

Volt egy férfiú, a vészterhes időkben, 1944-ben, aki meghallotta a síró gyermekek jajszavát, megkönyörült rajtuk és megmentette őket. A 32 gyermekotthon 1500 gyermeknek és 500 felnőttnek adott életmentő menedéket. Sztehlo Gábor nem valamiféle programot teljesített, nem egyszerűen harcolt valami ellen, hanem tett valakikért, pozitív utat mutatott és járt be. Kinyújtotta karját az üldözött felé, menedéket adott neki, védelmező oltalmat, kenyeret, bátorító szót. Sztehlo Gábor személyisége Isten eszközévé válhatott. Vállalta azt a küldetést, amit hivatása szánt neki. Olyan munkát végzett el, melyre teremtve volt egész lénye. Kitűnő szervező volt, fáradhatatlanul dolgozott. A lakások, házak megteltek a menedéket keresőkkel. Megvédésükhöz konspiratív munka és biztos fellépés, határozott intézkedések sora kellett.

Nem mindenki élt az embermentés lehetőségével, és nem mindenkinek adatott meg az embermentés lehetősége. Sztehlo Gábor el tud számolni az Örökkévaló Isten előtt kapott talentumaival, mert azokat jól, okosan és igaz szívvel kamatoztatta. Nem

ásta el azokat, de éjjel és nappal megsokszorozta, odaadta életét azoknak, akiket hozzá irányított Ura. A zsoltáros így énekel: a gyermek örökség az Úrtól (Zsoltár 127,3).

Sztehlo Gábor Isten örökségét mondhatta és mondhatja magáénak. Gyermekeket kapott örökségül, örökségbe az Úrtól és megőrizte őket maguknak, megmaradt és későbbi szeretteiknek és az Úrnak.

Midőn Rúben nem találta testvérét, Józsefet, így kiáltott fel: Nincs meg a gyermek, jaj, hová legyek (Genesis 37,30).

A gyermekek megvannak, Stehlo Gábor az Úr örök részét megőrizve vette át, nevelte őket és az öröm városának, a Gaudiopolisnak polgárává tette őket.

A holocaustnak százezernyi és milliónyi gyermekáldozata, mártírja volt. Amikor értük könyörgünk az első Zsoltár szavai jutnak eszünkbe:

"Asré háís áser jó hálách Báácát resáím úvederech chátáím Ló ámád úvemósáv lécím ló jásáv."

Boldog az az ember, aki nem követi a gonoszok tanácsát, nem áll a vétkesek útján, és nem ül le a gúnyolódók gyülekezetében, hanem az Úr törvényében leli kedvét s törvényét éjjel-nappal eszében forgatja.

Olyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében meghozza gyümölcsét, és amelynek nem hull le a lombja.

Boldogul minden dolgában. Nem így járnak a gonoszok, nem így, hanem úgy, miként a szálló por, amelyet elsodor a szél. Ezért a gonoszok meg nem állnak ítéletkor, sem a vétkesek az igazak gyülekezetében.

Mert ismeri az Úr az igazak útját, de elvész az istentelenek ösvénye. Szépen mondta a Zsoltáros: "Olyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében meghozza gyümölcsét." Mennyire fontos ez a szó: idejében Stehlo Gábor idejében cselekedett, és gyümölcsét is idejében hozta meg! Igénybe vette a rendelkezésére álló javakat, képességeket, kihasználta az adódó lehetőségeket és még Istent sem hagyta ki nekikeseredve, vagy magabízó módon a sorsüldözöttek megsegítésekor. Stehlo Gábor a magyar kereszténység ékköve, egyik legmagasztosabb alakja, mindnyájunk követendő példaképe. Pédaképe az egyetemes kereszténységnek is, legjobb és legigazabb hagyományainak folytatója. Mesterét követve, a názáreti Jézussal magához hívta a kicsiket és magához is szorította őket.

60 évvel a vészorszak után jó emlékezni egy olyan férfiúra, aki keresztény lelkészként példát adott emberségből, akire fel lehet nézni, akiből erőt lehet meríteni. A holocaust lángjait Stehlo Gábor Istenben bízó erővel szétválasztotta. Az Úr leszálló angyala volt, aki miként Dániel könyve írja: Kiverte a tűz lángját a kemencéből. Olyanná tette a kemence belsejét, mintha harmatos szellő fújdogált volna benne, s a tűz egyáltalán nem érintette őket, sem fájdalmat, sem bármiféle bánatódást nem okozott nekik. Mind egy szájjal dicsérték és magasztalták és áldották Istent a kemencében (Dániel 3,49-51).

Ezt mondták: Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene, dicséretre méltó, dicsőséges és mindenekfölött magasztos mindörökké; Áldott a te dicsőséges szent neved, dicséretre méltó, és mindenekfölött magasztos mindörökké; Áldott vagy dicsőséged szent templomában, mindenekfölött dicséretre méltó és mindenekfölött dicsőséges mindörökké. (Dániel 3,52-53)

Sztehlo Gábor emléke legyen örökre áldott, kísérje őt megmentettjeinek hálája és legyen a kései utódok igaz példaképe
(Az előadás Sztehlo Gábor halálának 30. évfordulóján hangzott el a Farkasréti temetőben 2004. május 30-án.)

Dr Szécsi József a Keresztény Zsidó Társaság elnöke

2004 november-december Karácsonyi ajándék 27 gondozott gyermeknek gyorspostával Amerikából

2 gyermekotthonban élő 27 kiskorú gyermeket ajándékozott meg egy volt PAX os 'Sztehlo gyerek' - Máté István leánya, Jennifer Bartók. Alapítványunk még további 2 otthonba vitt karácsonyi ajándékot, összesen 87 gondozott gyermeknek ill. fiatalnak